

— i det mindste tvivler jeg paa, at der findes mange i Kontorerne forinden Kl. 1; ja man finder nogle Bude, naar man kommer derop før Kl. 1, som lægge i Kaffelovnene; og kommer man derop efter Kl. 4, træffer man nogle Gangløner, men stort flere træffes ikke. Nu vil man ganske vist sige — og jeg skal ogsaa indrømme — at der findes en stor Del høje Embedsmænd, som forrette en Del af deres Arbejde uden for den røde Bygning; men det er ganske vist, at den største Del af Embedsmændene deroppe have ikke deres Tid besat uden i de 3 Timer. Det kan være, at de ikke have tilstrækkelige Lønninger, til at de kunne leve deraf alene, og at de ere nødte til at søge privat Arbejde ved Siden af deres Embedsstilling, og det er vist temmelig sikkert, at de Embedsmænd, der sidde med Familie, ere nødte til at forøge deres Indtægter ved at tage andet Arbejde end det, der hører med til deres Stilling. Men saa er det jo ønskeligt, at vi saa det konstateret, og at vi komme til en saadan Ordning, at de fik tilstrækkeligt til at leve af, samtidig med at Staten fik det fulde Udbytte af deres Arbejdskraft, i en passende Arbejdstid. Den ærede Kultusminister kender vistnok Beviser paa, at der rundt omkring i Embedsstanden findes Masser af Embedsmænd, som skænte det meste af deres Tid og deres Kraft til Bieerhverv, som give dem forøgede Indtægter, og jeg tror, det vilde være ønskeligt, at vi kom dertil, at Embedsmændene fik det fornødne at leve for, men saa ogsaa kun benyttede deres Tid i Statens Tjeneste. At forøge Embedsmændenes Antal under det nuværende Ministerium finder jeg højst mærkeligt af Oppositionen her i Tinget. Jeg kan ikke forstaa, at man vil gaa med til at støtte et Lovforslag, som gaar i den Retning. Det nuværende Ministerium har jo hersket i næsten en Menneskealder her i Landet paa Trods af Grundloven og paa Trods af dette Ting og har kun hersket med den Magt, de have faaet gennem Støtte fra Embedsstandens Side (Udfordelse) . . . ja, og Embedsstandens Damer naturligvis, men uden for denne Del af Befolkningen har Ministeriet ingen Støtte faaet, og Befolkningens Anerkendelse har det ikke faaet. Hvis Ministeriet ikke havde haft denne Støtte, vilde det have været ude af Stand til at gennemføre den provisoriske Regeringsmaade, som det har gennemført. Der er ikke Tvivl om den Ting; det er den militære, den juridiske og den geistlige Embedsstand, der har haaret det Ministerium oppe, som har hersket i den sidste Menneskealder. At det kan være Grund

til at fordre af Embedsmændene, at de samtidig med at blive lønede paa en passende Maade, skænte Staten deres fulde Arbejds-kraft, saaledes at de f. Eks. fik en Arbejds-tid paa 7 Timer, det kan dog egentlig ikke siges at være for meget. Jeg er ganske sikker paa, at der er enkelte af Embedsmændene, der arbejde langt mere end 7 Timer om Dagen. Jeg tænker altsaa her paa deres Arbejde udelukkende i Statens Tjeneste, saa at Kontorerne i den røde Bygning bleve aabne 7 Timer om Dagen, og Befolkningen kan træffe Embedsmændene der, og at det derefter indrømmes Embedsmændene, at de fra den Tid af ere fri, og kunne hengive sig til deres Hvile og Glæder om Aftenen. Det synes jeg, er en berettiget Fordring lige over for Embedsstanden. Naar man tager Hensyn til, at der fremkommer Spørgsmaal om Muligheden af at instituere for den arbejdende Del af Befolkningen en Arbejdsdag paa 8—9 Timer, findes der ingen, der kraftigere eller hidsigere forfølger denne Tanke og modsætter sig en saadan Tankes Gennemførelse end netop de Mænd, der høre til Embedspartiet — Høje er jo væsentlig Embedspartiet — de modsatte sig det ubetinget, forkaftede det paa enhver Maade, men saasnart man kommer til de Herrer og spørge: hvad er Eders Arbejdstid, ja, saa tror jeg nok, at de fleste ville sige: 4—5 Timer ville være en passende Tid; det er i det mindste ganske vist Tilfælde i Ministerierne. Naar man siger, at de have Arbejde hjemme, paa- staar jeg, at det kun er begrundet derved, at de for lidt ere til Stede der, hvor de skulle være. — Jeg vilde ønske, at dette Ting, indtil vi komme til en passende Ordning af hele Administrationen og alle Forhold i Ministerierne, vilde modsætte sig enhver Udvidelse af Embedsmændenes Antal og ligeledes enhver Udvidelse af deres Lønninger. Hvorimod jeg tror, at man hurtigt vil vise sig villig til at give rigelige Lønninger til Embedsstanden, naar man ogsaa kan fordre bestemt Arbejdstid og samtidig fordre, at Embedsmændene tjene Staten og ikke have Embeder udenfor.

Scharling: Da der fra to Sider i Udvalget er fremkommet Udtalelser angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt der havde været nogen Anledning for Udvalget til at ubede sig Kirkeraadets Protokoller under denne Sags Behandling, skal jeg dog tillade mig fra den tredje Side af Udvalget at oplyse, at naar vi af Høje vare imod at begære disse Oplysninger og begære disse Protokoller ubleverede, saa var Grunden ganske simpelt den, at det i denne Sag var os